WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Dwujęzyczny wielogłos w Instytucie Filozofii

Polskie Towarzystwo Filozoficzne, oddział Zielonogórski przy Instytucie Filozofii UZ, działa prężnie od kilku lat, czego szczególnym przejawem jest Zielonogórskie Konwersatorium Filozoficzne – cykl wykładów otwartych, na które zapraszamy specjalistów reprezentujących różne dziedziny filozofii. Koniec roku 2016 i początek bieżącego wyznaczony został przez dwujęzyczny wielogłos, ponieważ mieliśmy przyjemność wysłuchać referatu gościa z Krakowa, mówiącego po polsku oraz reprezentanta krakowskiego Ignatianum, władającego na co dzień językiem Szekspira. Oba referaty podejmowały tematy bardzo różne, ale przedstawione w pięknej i niezwykle interesującej formie. W połowie grudnia ubiegłego roku mieliśmy zaszczyt gościć dr. hab. Pawła Polaka z Uniwersytetu Papieskiego w Krakowie, który w referacie pt. *Filozoficzny Kraków: o pojęciu „tradycji filozoficznej”* podjął złożoną kwestię rzeczonej filozoficznej tradycji. Każdy zajmujący się filozofią wie, że tradycja jest żywiołem filozofowania i punktem odniesienia dla filozoficznej refleksji, a jednak właśnie z tradycją filozofowie mają problem. Co ona oznacza? Jaki jest jej rzeczywisty wpływ na uprawianie filozofii? Czy można zajmować się filozofią w oderwaniu od niej, albo poza nią? Te i inne kwestie były tematem wykładu gościa z Krakowa, które to miasto w szczególny sposób związane jest z filozofią. Nie ma w Polsce studenta, czy pracownika nauki, w sektorze humanistycznym, który nie kojarzyłby Krakowa jako miasta filozofii. Nazwiska Ingardena, Tischnera, Stróżewskiego, czy Woleńskiego mówią same za siebie, a i klimat filozoficznej atmosfery Krakowa wydaje się szczególny. Na tym aspekcie skupił się prelegent, dobrze znający środowisko i realia tego miasta i to nie tylko jako mieszkaniec, ale przede wszystkim jako badacz krakowskiej tradycji filozoficznej. Problemem jest to, że choć Kraków niechybnie jest miastem filozofii, to nie możemy jednoznacznie określić filozoficznej tradycji tego miejsca. Pytanie o tradycję filozoficznego Krakowa odsyła do pytania o tradycję filozofii polskiej w ogóle. Wszak dla wielu jedyną rozpoznawalną marką jest szkoła lwowsko-warszawska, natomiast w odniesieniu do innych miast, czy ośrodków akademickich stosunkowo rzadko używa się pojęcia tradycji. Prelegent starał się to zjawisko naświetlić i wyjaśnić, ukazując rzeczową argumentację i uwypuklając ogólną tendencję w historiografii filozoficznej. Otóż stosunkowo rzadko, lub wcale nie bierze się w niej pod uwagę intelektualnej roli miejsca, wskazując jedynie na migrację, na zmienianie miejsc i ośrodków przez filozofów. W gruncie rzeczy ten brak zakorzenienia może być jednym z powodów, dla których trudno określić pojęcie tradycji w filozofii polskiej. Kolejną istotną kwestią jest sprawa ciągłości tradycji jako takiej. Jeśli nie ma ciągłości, to czy w ogóle możemy mówić o tradycji? Co zrobić z faktem nadużywania przez historiografów pojęcia tradycji? Czy nie jest to już niewiele znaczące pojęcie, które w historiografii pełni rolę tylko porządkującą? Dr hab. Paweł Polak w niezwykle interesujący dla wielu obecnych słuchaczy sposób starał się rozwiać owe pytania i wątpliwości poprzez ukazanie krakowskiej historii filozofii od czasów filozofujących przyrodników przełomu XIX i XX wieku do czasu prof. Michała Hellera.

Początek roku został wyznaczony przez dr. Carla Humphries'a, który 26 stycznia wygłosił odczyt pt. *Ethical Realism, Social Relations, and Temporal Standpoint-Dependence*. W przeciwieństwie do dr. hab. Pawła Polaka, którego referat dotyczył spraw w dużej mierze historycznych, przedstawiciel Ignatiatnum skupił się na twardej, merytorycznej filozofii moralnej. Carl Humphries zaprezentował słuchaczom mieszankę filozofii społecznej, filozofii języka odniesionej do problematyki działania i normatywności. Referat w dużej mierze podejmował problematykę w filozofii moralnej skupionej na znaczeniu realistycznie ujętej etyki. Prelegent bronił tez realizmu etycznego, co zasługuje na szczególną uwagę, gdyż obecnie stanowisko to jest przez antyrealistów podważane. Przeciwnicy realistów głoszą bowiem, że w ontologii moralności nie istnieją żadne fakty moralne, moralne normy, czy własności. I co dla antyrealisty najistotniejsze, to to, że ogólna idea moralności jest obecnie nie do pogodzenia z nauką. Z tym nie zgodził się nasz gość, który uzasadniał, że to właśnie idea etycznego realizmu jest w stanie odpowiedzieć na pytanie jak wyjaśnić stosunki społeczne i to jaki ich model najlepiej odzwierciedlałby nasze etyczne praktyki i zobowiązania. Nie ma żadnej spójnej etyki społecznej, a należy ją dopiero zbudować w oparciu o dwa wymiary relacji społecznych: czasowość i samą strukturę relacji. Dr Humphries podkreślał potrzebę rozszerzenia modelu wspólnoty, której nie warto zredukować tylko do społeczeństwa. Można to uczynić poprzez wykroczenie poza Heideggerowski model egzystencji radykalnie historycznej, przygodnej. Narzędziem do tego może być na nowo odzyskany realizm w etyce, który warto odnieść do problematyki filozofii rodziny, czy zagadnień ontologiczności i historyczności w filozofii zachodniej.

FOT. Z WYDZIAŁU

Oba referaty były przedstawione w bardzo interesującej i żywej formie, co spotkało się z dużym zainteresowaniem. Świadectwem tego były dyskusje i wielogłosy pojawiające się z sali, co zmusiło prelegentów do debaty ze słuchaczami, którzy długo nie chcieli opuścić auli wykładowej.

Serdecznie zapraszamy do uczestnictwa w kolejnych spotkaniach oraz do zapisania się do newslettera PTF i śledzenia nowości na stronie www.ifil.uz.zgora.pl/ptf

Tomasz Turowski

Studentki UZ w zimowym Sankt Petersburgu

W dniach 28.01–10.02.2017 roku studentki II i III roku *komunikacji biznesowej w* języku rosyjskim: Barbara Roszak, Alona Garbowska, Katarzyna Wróblewska i Agnieszka Stramek wraz z opiekunką grupy – prof. Małgorzatą Łuczyk, w ramach wymiany studenckiej gościły na Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym im. A.I. Herzena w Sankt Petersburgu w Rosji. Głównym celem wyjazdu było poznanie kultury i doskonalenie umiejętności językowych. Przygotowany dla nas program zawierał część kulturalną i część dydaktyczną, czyli zajęcia na Uniwersytecie prowadzone przez studentów kierunku *język* rosyjski dla obcokrajowców. Możliwość uczestniczenia w zajęciach prowadzonych przez rodowitych Rosjan była dla nas wspaniałym doświadczeniem, a dla tamtejszych studentów – sprawdzeniem swoich umiejętności w praktyce. Studenci rosyjscy opiekowali się nami także w części kulturalnej, w której zaplanowano dla nas odwiedzenie ciekawych miejsc związanych z historią Sankt Petersburga: służyli za przewodników, opowiadali interesująco o przeszłości miasta.

FOT. Z WYDZIAŁU

OD LEWEJ:
SPACER PO CENTRUM SANKT PETERSBURGA
WCHODZIMY DO TWIERDZY PIETROPAWŁOWSKIEJ

Pierwszego dnia, po zakwaterowaniu w akademiku, spotkałyśmy się z naszymi dobrymi znajomymi – studentami, którzy w ramach wymiany studenckiej byli w Zielonej Górze w 2016 r. Po wspólnym obiedzie poszliśmy na wieczorny spacer po centrum miasta, aby zapoznać się z okolicą akademika (tak właśnie! nasz akademik usytuowany był w samym centrum, tuż obok głównej ulicy miasta - Newskiego Prospektu). Kolejnego dnia zaplanowana była wycieczka do Carskiego Sioła w miejscowości Puszkin. Zwiedziliśmy jeden z najpiękniejszych pałaców świata, zapoznaliśmy sie z historią Rosji i pospacerowaliśmy po pięknym ośnieżonym parku. W jednej z komnat zobaczyliśmy rekonstrukcję Bursztynowej Komnaty. Wrażenia z tej wycieczki pozostaną w nas na długo, ponieważ śmiało można powiedzieć, że kompleks pałacowy w Puszkinie należy do najatrakcyjniejszych światowych zabytków.

Kolejnego dnia odbyło się oficjalne spotkanie z przedstawicielami Katedry Komunikacji Interkulturowej Uniwersytetu i studentami, na którym rozmawialiśmy o współpracy naszych uniwersytetów i możliwościach jakie daje ona studentom. Następnie pojechaliśmy zobaczyć przepiękną, ruchomą makietę Sankt Petersburga i pałaców zlokalizowanych w jego najbliższej odległości. Dzięki zajmującej opowieści przewodnika dowiedzieliśmy się nowych faktów z historii miasta.

We wtorek rozpoczęliśmy dzień od zajęć na uniwersytecie, po których pojechaliśmy do Muzeum Mikrominiatury, w którym zgromadzono prace stworzone np. na ziarenku ryżu. Wszystkie dzieła można było zobaczyć tylko pod mikroskopem. Szczególnie zapadła nam w pamięć róża umieszczona w środku końskiego włosa i podkuta pchła.

Następnego dnia po zajęciach pojechaliśmy do Muzeum Rosyjskiego, w którym zgromadzono jeden z największych zbiorów sztuki rosyjskiej. Poza pięknymi obrazami interesujący jest sam budynek muzeum, które mieści się m.in. w Pałacu Michajłowskim. Jest to przepiękny budynek w stylu neoklasycystycznym.

W czwartek byliśmy na koncercie symfonicznym w sali koncertowej Teatru Maryjskiego. Był to koncert szczególny, ponieważ dedykowany członkom Chóru Aleksandrowa, którzy zginęli w grudniu w katastrofie lotniczej.

Na piątek wszystkie czekałyśmy z niecierpliwością, ponieważ zaplanowana była wizyta w Ermitażu – jednym z największych muzeów sztuki i malarstwa w Europie. Zbiór arcydzieł europejskiej i światowej sztuki jest tak ogromny, że nie sposób obejrzeć wszystkiego nawet w ciągu kilku wizyt. Nie lada gratką było obejrzenie oryginalnych dzieł Rembranta, Rubensa, Tycjana, Picassa czy Moneta! Zmęczone, ale jednocześnie pełne zapału chodziłyśmy po Ermitażu, aż do wieczora.

Podczas weekendu odwiedziłyśmy Dom-muzeum Puszkina i Muzeum Kunstkamera, w którym znajduje się kolekcja dzieł sztuki, numizmatów, zabytków starożytnych, egzotycznych przedmiotów i innych osobliwości.

W poniedziałek po ciekawych zajęciach dotyczących Sankt Petersburga, wybraliśmy się do kina na film w języku rosyjskim – idealna okazja, aby sprawdzić naszą znajomość języka, a jednocześnie dobrze się bawić. Jak na dziewczęta przystało wybrałyśmy romantyczny film „La La Land", po którym pełne emocji opuszczałyśmy salę kinową.

We wtorek mogłyśmy zobaczyć Dom-muzeum Fiodora Dostojewskiego i zapoznać się z życiem znakomitego rosyjskiego pisarza. Następnie pojechałyśmy na kiermasz książek, gdzie zakupiłyśmy nie tylko rosyjskie podręczniki, tablice gramatyczne, ale także pamiątki i podarunki dla znajomych w Polsce.

W środę odbyło się kolejne oficjalne spotkanie w Katedrze Komunikacji Interkulturowej Uniwersytetu, tym razem pożegnalne. Mogłyśmy podziękować za zaproszenie

i gościnność, opowiedzieć o swoich wrażeniach i wręczyć przywiezione z Polski podarunki pracownikom Katedry i studentom. Po spotkaniu pojechałyśmy zobaczyć Twierdzę Pietropawłowską, a wieczorem oglądałyśmy Sobór św. Izaaka.

Czwartek był dniem ostatnich spacerów po przepięknym Sankt Petersburgu, zakupów, przygotowań do wyjazdu i wzruszających pożegnań z naszymi nowymi przyjaciółmi z Rosji. Wszystkim pozostały piękne wspomnienia z ekscytującego wyjazdu i liczne przyjaźnie jakie nawiązałyśmy. Miałyśmy szansę podszkolić naszą znajomość języka rosyjskiego, poznać kulturę Rosji i zwiedzić Sankt Petersburg. Dzięki wyjazdowi wykorzystałyśmy wiedzę zdobytą na zajęciach na uczelni w praktyce. Bardzo się cieszymy, że studiowanie na Uniwersytecie Zielonogórskim stwarza takie możliwości!

Agnieszka Stramek

„Regionalizm w badaniach literackich: tradycja i nowe orientacje" - podsumowanie projektu

W marcu tego roku zakończył się projekt „Regionalizm w badaniach literackich: tradycja i nowe orientacje", finansowany przez **Narodowe Centrum Nauki** (DEC--2013/09/B/HS2/01132).

Projekt był realizowany pod patronatem **Komitetu Nauk o Literaturze PAN** w latach 2014-2017. Objął zespołowe przedsięwzięcie badawcze, w którym uczestniczyli literaturoznawcy z sześciu ośrodków akademickich w Polsce (Akademii Pomorskiej w Słupsku, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Uniwersytetu w Białymstoku, Uniwersytetu Wrocławskiego, oraz Uniwersytetu Zielonogórskiego) oraz zaproszeni przez nich badacze polscy i zagraniczni. Zespołem kierowała **prof. dr hab. Małgorzata Mikołajczak** z Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego, a wśród wykonawców grantu były doktorantki literaturoznawstwa z Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego: **mgr Kamila Gieba** oraz **mgr Mirosława Szott.**

W ramach projektu, który nawiązał do prac zainicjowanych podczas konferencji „Nowy regionalizm w badaniach literackich - badawczy rekonesans i zarys perspektyw" (Zielona Góra 2012), podjęto **nowatorskie interdyscyplinarne badania nad kluczowymi zagadnieniami literaturoznawstwa regionalistycznego**, takimi jak relacje centralno-peryferyjne, tożsamości transgraniczne oraz formy obecności historii i pamięci w literaturze regionalnej. Zbadano także **historię regionalizmu literackiego w Polsce**, zebrano i opracowano materiały źródłowe dotyczące tego zagadnienia. Wykonawcy projektu wykorzystali nowoczesne metodologie i nowe języki opisu literatury regionalnej, sięgnęli do orientacji wyłaniających się w ramach tzw. zwrotu przestrzennego i kulturowej teorii literatury.

Wyniki badań, omówione i przedyskutowane podczas spotkań zorganizowanych we Wrocławiu (2014), Białymstoku (2015) i Olsztynie (2016), zostały opublikowane w postaci trzech monografii: *Centra i peryferie w literaturze polskiej XX i XXI wieku* (red. W. Browarny, E. Rybicka, D. Lisek-Gębala), *Region a tożsamości transgraniczne. Literatura. Miejsca. Translokacje* (red. D. Zawadzka, M. Mikołajczak, K. Sawicka-Mierzyńska, Kraków 2016) oraz *Regionalizm literacki - historia i pamięć* (red. Z. Chojnowski, E. Rybicka, Kraków 2017), które ukazały się kolejno jako tom trzeci, czwarty i szósty serii „Nowy regionalizm w badaniach literackich". Osobno, jako piąty tom serii ukazała się antologia tekstów, przedstawiająca rozwój idei regionalistycznej w refleksji o literaturze: *Regionalizm literacki w Polsce - zarys historyczny i wybór źródeł* (red. Z. Chojnowski, M. Mikołajczak, wstęp M. Mikołajczak, Kraków 2016).

Główny rezultat przeprowadzonych badań to **rekonfiguracja obszaru literaturoznawstwa regionalistycznego**,

SERIA
„NOWY REGIONALIZM W BADANIACH LITERACKICH"

tom I: *Nowy regionalizm w badaniach literackich. Badawczy rekonesans i zarys perspektyw*, red. M. Mikołajczak, E. Rybicka, TAiWPN „Universitas", Kraków 2012

tom II: *Geografia wyobrażona regionu. Literackie figury przestrzeni*, red. D. Kalinowski, M. Mikołajczak, A. Kuik-Kalinowska, TAiWPN „Universitas", Kraków 2014

tom III: *Centra i peryferie w literaturze polskiej XX i XXI wieku*, red. W. Browarny, E. Rybicka, D. Lisek-Gębala, TAiWPN „Universitas" , Kraków 2015

tom IV: *Region a tożsamości transgraniczne. Literatura. Miejsca. Translokacje*, red. D. Zawadzka, M. Mikołajczak, K. Sawicka-Mierzyńska, TAiWPN „Universitas", Kraków 2016

tom V: *Regionalizm literacki w Polsce – zarys historyczny i wybór źródeł* (red. Z. Chojnowski, M. Mikołajczak, wstęp M. Mikołajczak, TAiWPN „Universitas" Kraków 2016)

tom VI: *Regionalizm literacki - historia i pamięć*, red. Z. Chojnowski, E. Rybicka, TAiWPN „Universitas", Kraków 2017

obejmująca zmianę perspektyw, metod i narzędzi badawczych. Ich owocem jest przyrost wiedzy na temat twórczości regionalnej i zjawisk regionalnych w literaturze oraz zmiana spojrzenia na literaturę w ogóle – w świetle literaturoznawstwa regionalistycznego. Dodatkowym efektem jest przygotowanie gruntu do uprawiania zintegrowanych badań inter- i transdyscyplinarnych, w tym regionalnej komparatystyki jako dziedziny integrującej te badania w obszarze literaturoznawstwa.

Projekt **zrewitalizował i zdynamizował literaturoznawczą regionalistykę,** przyczynił się do wzrostu roli i znaczenia badań regionalnych w nauce o literaturze oraz we współczesnej humanistyce, a ponadto otworzył nowe horyzonty badawcze – ważne nie tylko w wymiarze naukowym, ale i społecznym, gdyż pole badawcze regionalizmu okazało się obszarem skupiającym kluczowe problemy współczesności (relacja między globalnym a lokalnym, migracja, wielo- i transkulturowość, szeroko rozumiane pogranicze etc.).

M.M

FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI I Z WYDZIAŁU

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego

3 marca 2017 r. Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego gościła nie tyko studentów i wykładowców, ale również uczniów i nauczycieli z siedmiu szkół ponadgimnazjalnych regionu. Te wyjątkowe odwiedziny zawdzięczaliśmy obchodom Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego, które zostały zorganizowane przez Towarzystwo Miłośników Języka Polskiego oraz Instytut Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Uroczystość podzielono na dwie części: pierwszą z nich był konkurs „Potyczki z polszczyzną", natomiast drugą część stanowił wykład prof. dr. hab. Mariana Bugajskiego pt. *O kulturze* języka.

O godzinie 10.00 w auli bibliotecznej wszystkich zgromadzonych przywitała główna organizatorka spotkania – prof. UZ dr hab. Anna Wojciechowska z Instytutu Filologii Polskiej. - *Chcemy w lekkiej i przystępnej formie pokazywać właściwości polszczyzny, która przechowuje i utrwala nasze kulturowe dziedzictwo, a jednocześnie podąża za życiem i rejestruje rozmaite przemiany zachodzące wokół nas* – zaznaczyła. Prorektor ds. studenckich, prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski, który również zabrał głos, chwalił ideę konkursu i zachęcał jego uczestników do dobrej zabawy. Pożytki płynące z tego typu spotkań z językiem podkreślał także prof. UZ dr hab. Sławomir Kufel – dziekan Wydziału Humanistycznego. Po uroczystym wstępie organizatorzy zaprosili uczestników, ich opiekunów i widownię do holu wypożyczalni, gdzie rozpoczęły się „Potyczki z polszczyzną". Koordynatorem części konkursowej był prof. UZ dr hab. Piotr Kładoczny, a poszczególne konkurencje były przygotowane nie tylko przez grono profesorskie, ale również studentki III roku: *filologii polskiej* oraz *dzienni-*

karstwa i komunikacji społecznej. W 10 konkurencjach uczniowie mogli się wykazać znajomością pojęć językoznawczych, frazeologii, a także wiedzą z zakresu historii i kultury języka polskiego. Nie zabrakło również zadań, które wymagały od uczestników umiejętności aktorskich (np. podczas konkurencji „Kalambury" przedstawiciel danej drużyny musiał pokazać jej pozostałym członkom wylosowany związek frazeologiczny, nie używając słów, dźwięków ani rekwizytów). Wszystkie zadania miały podobny poziom trudności, jednak uczniowie uznali, że najtrudniejsze było „Drzewo genealogiczne", w którym należało wypisać brakujące nazwy staropolskich stopni pokrewieństwa (np. dziewierz, jątrew, sneszka).

Po przewidzianych dziesięciu konkurencjach wynik kilku drużyn był na tyle wyrównany, że organizatorzy musieli przeprowadzić dogrywkę – quiz z ogólnej znajomości polszczyzny. Ostatecznie zwycięsko z „Potyczek z polszczyzną" wyszły uczennice z V LO w Zielonej Górze w składzie: Anna Macała, Karolina Murzyn, Kornelia Pukacka (opiekunka: mgr Wioletta Wodnicka). Zaszczytne drugie miejsce zajęła drużyna z I LO im. Henryka Sienkiewicza w Świebodzinie, którą tworzyli Arkadiusz Szpilman, Patrycja Zgrzebna, Marcin Nowicki (opiekunki: mgr Agnieszka Kniat, mgr Barbara Dominiak). Miejsce trzecie wywalczyła drużyna z LO w Sulechowie, do której należały Kaja Szlak, Sandra Sarbok, Martyna Bankowska (opiekunka: mgr Hanna Jungowska). Organizatorzy nie zapomnieli o publiczności. Dla niej został przygotowany specjalny konkurs, w którym należało napisać stylizowaną relację z tegorocznych obchodów Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego na UZ. Najlepszy tekst ułożyła Aleksandra Dolczewska, uczennica I LO w Zielonej Górze. W drugiej części uroczystości prof. Marian Bugajski poprowadził wykład, w którym ukazał, jak długa i ciekawa jest tradycja dziedziny nazywanej kulturą języka. Na zakończenie głos zabrała ponownie prof. Anna Wojciechowska, która serdecznie pogratulowała wszystkim uczestnikom i ich opiekunom oraz wręczyła nagrody.

Warto zauważyć, że obchody Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego organizowane były na Uniwersytecie Zielonogórskim kolejny raz i wszystko zwiastuje, że za rok również będą obchodzone w podobnej – zdającej egzamin – formule, która jest chwalona nie tylko przez uczestników, ale również ich opiekunów: *Jesteśmy tutaj po raz trzeci, więc chyba od początku. To przybliżanie młodzieży polszczyzny jest robione na zasadzie pewnej zabawy i jest to fantastycznie zorganizowane!* – mówiła w wywiadzie dla Radia Zachód Hanna Jungowska, nauczycielka języka polskiego LO w Sulechowie, która uważa, że tego typu konkursy bardzo pomagają w popularyzowaniu poprawnej polszczyzny.

Paula Szyjka

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

26 stycznia 2017 r. na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr Haliny Szeląg. Temat dysertacji: *Liceum jako agenda socjalizacji seksualnej młodzieży*. Praca została napisana pod kierunkiem naukowym prof. dr. hab. Zbigniewa Izdebskiego, promotorem pomocniczym był dr Krzysztof Wąż. Recenzje zostały opracowane przez prof. dr Mariolę Chomczyńską-Rubachę (WNP UMK Toruń) oraz dr hab. Mariolę Bieńko (ISNS Uniwersytet Warszawski).

Komisja podjęła uchwałę w sprawie przyjęcia publicznej obrony w/w rozprawy doktorskiej. Komisji przewodniczył dziekan Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ.

Krzysztof Wąż

FOT. POLA KULECZKA